

Kodály-hangverseny – helyett

A Tatabányai Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola rendhagyó módon emlékezett Kodály Zoltán születésnapjára.

A pedagógus igen találékony emberfaj. Különösen annak kell lennie ebben az évben az énektanárnak!

Közel négy évtizedes pályafutásom során még nem volt két egyforma tanévem, de mindegyiken túltett ez a vírusos-megszorításos. Mert sajnos nem lehet összejönni, közös programokat, hangversenyt szervezni, kóruspróbát tartani, sőt, énekelni is alig!

Iskolánk fennállásának 45 éve alatt soha nem maradt el a Kodály-hangverseny, melyen az intézményünk névadó zeneszerzőjéről való megemlékezés mellett kórusaink, szólistáink, hangszeres növendékeink közreműködésével egyben mindig karácsonyi hangulatot is teremtettünk. Ám idén, a vírushelyzet okán hozott intézkedések miatt sajnos ez a hagyományos rendezvényünk is elmaradt.

A koronavírusos megbetegedés miatti kényszerpihenőm alatt azonban volt időm kitalálni, hogyan is oldjuk meg, hogy valamilyen megemlékezés azért legyen:

– December 1-16-ig minden tanítási nap reggelén az iskolarádióán keresztül egy rövid, érdekes részletet olvastam fel Gál Zsuzsa: Az én zeneszerzőm Kodály című kötetéből.

– Ezután felcsendült egy-egy Kodály kórus- vagy zenekari mű, vagy annak részlete. Többek között a Nagyszalontai köszöntő, a Katalinka, „A kishercegek dala” és a Bécsi harangjáték a Háry-ból, a Kis kece lányom és a Hej, Dunáról fúj a szél bicíniumok, a Kállai kettős és a Mátrai képek fináléja, részlet a Galántai táncok, az Adagio hegedűre és zongorára, a Nyári este című zenekari művekből.

A zenei részek kiválasztásában és technikai előkészítésében aktív, segítő partnerre találtam *Lengyel Bettina* kolléganőmben.

Ezzel a kis sorozattal nem az volt a célunk, hogy átfogóan bemutassuk a zeneszerző és zenepedagógus életét, munkásságát – ennyi idő alatt erre nem is lett volna lehetőség, és azt hiszem, szükség sem. Sokkal inkább a kisgyermek, majd a felnőtt Kodály jellemét, személyiségét, emberi kvalitásait szándékoztunk megismertetni, és így a diákokhoz közelebb hozni néhány kiragadott eseményen keresztül. Persze a szövegekbe mindig becsempésztem némi konkrét információt, kevés adatot, művek címeit is.

Öröm, hogy a gyerekek, és tanár kollégáim is szívesen, érdeklődéssel hallgatták ezeket a 8-10 perces összeállításokat, és nem vették zokon, hogy kurtábbak lettek az első órák!

– Ezen kívül az alsó tagozatos diákok részére illusztrációs rajzpályázatot, a felsősök számára Kodály-tabló pályázatot hirdettünk. Nagyon

ötletes, igényes, szép munkák, egyéni és csoportos alkotások készültek. Az eredményhirdetésre december 16-án, Kodály Zoltán születésének 138. évfordulóján került sor. Remélem, idén is sikerült méltó módon emléket állítani Kodály Zoltánnak, és bízom abban, hogy a 2021-22-es tanévben visszatérünk a normális kerékvágásba, és a hagyományoknak megfelelően ismét megtarthatjuk majd a Kodály hangversenyt is!

Sárközyné Pomázi Ágnes
ének-zene szaktanár, mesterpedagógus
Kodály Zoltán Általános Iskola és AMI, Tatabánya

Az alábbi írást az iskolai faliújságon olvastam, és elkértem diákunktól

„Véleményem szerint a zenében az a jó, hogy gondolatokat, hangulatokat fejez ki.

Személy szerint úgy gondolom, csodálatos, mikor nem csinálsz semmit, nem figyelsz senkire és semmire, csak hallgatsz vagy úzod a zenét, és a hangok, a dallamok hangulatokká, gondolatokká, érzelmekké módosulnak. Mindig örömmel, jó érzéssel tölt el, mikor zenekarokat vagy kórusokat hallgatsz, vagy én magam játszom vagy énekelek, és a szöveggel, a dallamokkal, a hangokkal azonosulok, elképzelem a mondanivalóját.

Ugyanis minden dal, minden zene üzenetet közvetít a világnak. Ez a jó a zenében, hogy úgy játszhatjuk el, ahogy szeretnénk.

A zene szabadságot ad, és ez az, ami a legjobb a zenében.”

Vartek Szabina /Anna 8. a
Kodály Zoltán Ált. Isk. és AMI Tatabánya

A cikk megjelent a Zeneszó XXX. évfolyam 10. számában 2020.

Díjazottjaink
a Magyar Kultúra Napja alkalmából

Január 22-én a Magyar Kultúra Napján a KÓTA Művészeti Bizottsága a Magyar Kodály Társaság tagjait is kitüntette, melyet a jelen helyzetre való tekintettel online formában kaptak meg.

Életmű kategória – **Nagy Ernő Ákos** – elnökségi tag
Karnagy kategória – **Blazsek Andrea** – elnökségi tag
Tanár kategória – **dr. Döbrössy János** – elnökségi tag
Mecénás kategória – **Száz Krisztina** – tag

*

Január 23-án **dr. Kerekesné Pytel Anna** tagunkat Kaposvár Díszpolgárává választották.

GRATULÁLUNK!

Szokolay Sándor A Magyar Kodály Társaság első elnöke

**Kerek évfordulóra emlékezünk,
a 90. születésnapra!**

Szokolay Sándor 1931. március 30-án született Kunágótán, műkedvelő muzikus családban. Hogy az ő zenész élete **„Hogy is kezdődött?..”**, arról egy remek kis könyv szól. *Szokolay Sándor levelei a diákévekből, Békés-Tarhos 1947–1950 és Zeneakadémia 1950–1957.*

E tíz év alatt a szüleinek küldött kilencvenöt levél ad számot akkori diákéletéről. A leveleket az édesapa, Szokolay Bálint őrizte meg, aki élénk figyelemmel kísérte fia zenei tehetségének kibontakozását. Az apa és fia között holtig tartó barátság a zenén keresztül mélyült el. Ez a „rejtett kincs” a hagyatékából maradt a családra. Sándort mélyen megrendítette a különleges atyai örökség, amely ugyanakkor felkeltette lánya, Orsolya érdeklődését is. Egyre inkább kezdett foglalkozni a kiadás gondolatával, finom érzékkel azt tettekre váltotta, és így a Szokolay Sándor Alapítvány támogatásával 2017-ben a Legend Art kiadásában megjelent e különleges könyv.

Életre szóló, meghatározó jelentőségű volt az érzékeny ifjú ember életében **Békés-Tarhos**. A keserves háború után 1946-ban „a lehetlent nem ismerő” Gulyás György a Wenckheim grófok elhagyott uradalmi kastélyában Énekiskolát hozott létre. Ez a bentlakásos iskola Kodály Zoltán zenei nevelési elképzeléseinek gyakorlati megvalósítása volt. Sándor 1947 szeptemberétől volt az iskola tanulója, és 1950-ben végzett, ez volt az első érettségiző osztály.

E kiváló intézmény számára azonban rövid élet adatott, nyolc évig működhetett csak. Művészek, tanárok sokaságát ismerhettem meg pályám során az itt végzettek közül, akik mind határtalan elismeréssel és szeretettel beszéltek az itt töltött időkről. Kodály Zoltán többször meglátogatta az iskolát, személyes kapcsolata a tanulókkal csodálatos élményt jelentett számukra. Sokan folytatták felsőbb tanulmányaikat a Zeneakadémián, és a magyar zene, a kultúra és az oktatás legkiválóbb képviselői lettek. Hogy emlékezik vissza az egykori diák, a költő ezekre az évekre: